

FORUM
AB SÜRECİ VE MÜSLÜMANLAR
(Konuşmalardan Özetler)

Not alanlar

Av. ORHAN SEYFİ GÜNER

Av. BİLAL KOLDAŞ

22 EYLÜL 2002

EMİNÖNÜ BELEDİYESİ KÜLTÜR MERKEZİ

Düzenleyen: ÖZGÜRDER. (Özgür Düşünce ve Eğitim Hakları Derneği)

Hülya ŞEKERCİ

AB süreci ile ilgili iki farklı yaklaşım var. Biri süreci onaylıyorken, diğeri sürece karşı çıkıyor. Bizim iki yaklaşıma da saygımız var. Ancak Kopenhag kriterlerine karşı çıkanları eleştirmek gerekir.

Türkiye'nin AB süreci siyasi bir olaydır, bu olaya akidevi bir olay olarak bakamayız.

AB'ye girmek özgürlükler söz konusu olduğunda bazı yararlar getirecektir. AB'ye girişimiz şartları daha kötü (F tipi) bir hapisshaneden şartları daha az kötü (E tipi) bir hapisshaneye girişimiz gibidir.

ABD-AB tarihi birbirinden farklı değildir. Sorun kimlik sorunudur. AB nihai hedef olmadıkça sorun olmamalıdır. AB'yi "imkân" olarak görmekle, "kurtarıcı" olarak görmek birbirinden farklı şeylerdir. Habeşistan modeli siyasi tercih olabilir. Düşüncelerimizi rahatça ifade edebileceğimiz bir ortam istiyoruz.

Hal böyle olunca Bizim Mücadelemiz yani din yalnız Allahın oluncaya kadar olacak mücadelemiz bitmeyecektir.

Mehmet BEKAROĞLU

Partim adına konuşuyorum. Türkiye Ortadoğu ile ilişkilerini, İslâm Dünyası ile ilişkilerini, Türk Dünyası ile ilişkilerini koruyarak ve bu ilişkilerini AB'ye taşıyarak girerse hem Türkiye için hem de AB için yararlı olacağı kanaatindeyim. Eğer bu değerler korunarak AB'ye girilirse olumlu bir süreç olacaktır. Hem insan hak ve özgürlükleri adına, hem kültürel değerler adına hem de ekonomik gelişmeler açısından olumlu olacaktır.

Avrupa'nın ideali olan çok dinli, çok kültürlü bir AB için Türkiye önemli bir katkı sağlayacaktır.

Yalnız süreç açısından bir olumsuzluk, bir problem görmekteyiz. AİHM düşüncüyü ifade özgürlüğü yönünde kararlarını vermiş ve içtihatlarını hep bu yönde geliştirmiştir. Ta ki; Türkiye'de dini düşüncüyü ifade bağlamında davalar gelinceye kadar.(RP Davası)

Bundan sonra İslâm'ı tanımamakla beraber İslâm'ı Liberal Demokrasinin karşısında bir engel olarak görmeye başlamışlar ve sonuçta dini düşüncüyü ifade, din ve vicdan hürriyeti aleyhinde kararlar ihdas etmeye başlamışlardır. Bu ciddi bir problemdir.

Avrupa İslâm'ın bir "din" olarak kabul etmemekte, aksine yorumlanabilir, sorgulanabilir, seküler hukuk kurallarına konu olabilir, teknik bir olay olarak algılanmaktadır.

Son olarak şunu söylemek istiyorum: İslâm'ı onlar gibi tanımlamadığımız sürece AB'ye giremeyeceğiz. Ancak bundan İslâm'ı onlar gibi tanımlamamız gerektiği yönünde bir sonuç çıkartılmasın.

Şemseddin ÖZDEMİR

İki ayrı dünya savaşında 100 milyondan fazla insanın ölmesi gibi bir tecrübeden sonra AB'nin böylesine biraraya gelerek bir Birlik oluşturması ders alınacak bir tecrübe olduğu kanaatindeyim. AB bir bedel ödenerek kurulmuştur.

AB seküler bir medeniyet projesidir. Din unsuru yoktur bu projenin içerisinde. Ve gönüllü olarak gerçekleştirilmiş bir projedir. Bizim kendi ellerimizle seküler bir yapıya dalmamız “mücadele boyutu”nu kırar.

AB'nin üst kimliğinde İslâm yoktur. Hıristiyanlık dahi üst kimlik değildir.

Bizim Müslümanlar olarak kendimize sormamız gereken çok önemli bir sorumuz vardır. Bu da; geleceğe dönük olarak vahyin belirleyiciliğinde bir medeniyet projemizin olup olmadığı sorusudur. Bu sorunun cevabını aramalı ve geleceğe dönük bir İslâm Medeniyeti projesi hazırlığı yapmalıyız. Bugün vereceğimiz kararlar geleceğimizi bağlamamalı. AB süreci ile ilgili kararlar daha çok geleceğimizi ilgilendiriyor. Dolayısıyla bu yöndeki kararı gelecek kuşaklara bırakmak gerekir.

Yılmaz ENSAROĞLU

Müslümanlar öznesi olmaları gereken konularda nesne konumunda kalmaktadırlar ve kendilerini doğrudan ilgilendiren konularda pazarlık yapamamaktadırlar.

AB Türkiye için hazırladığı yıllık düzenli raporlarında Müslüman kesiminin hak ihlallerine yer vermemektedir. 28 Şubat'la da hiçbir şekilde ilgilenmemişlerdir. Avrupa samimi değildir, bunun nedeni de kültürelidir. Müslümanlar da zalim veya mazlum olmamalı. Ayrıca Türkiye aday ülke statüsünde yapılması gereken hukuki düzenlemeleri yapmalıdır.

AİHM'in bakış açısı Fundamentalizmle mücadelenin demokrasi ve İnsan Haklarından daha önemli olduğudur.

Seksen yıldır bu ülkeyi Batıya yamayarak yönetenler şimdi ellerindeki iktidarı bu kimselerle paylaşmak istememektedirler.

Recep KARAGÖZ

AB uygulamaları ilkesiz ve çifte standartçıdır. AB insan haklarını manipülasyon aracı olarak kullanmaktadır. AB'ye girmek isteyenleri ve yandaşlarını yanıltmaktadırlar.

Ali BULAÇ

AB'de Birliğin niteliği için üç hâkim görüş vardır.

- 1) AB Hıristiyan bir birliktir.
- 2) AB kimliği kültürel bir birliktir.

3) AB ne Hıristiyan birliği nede kültürel bir birliktir.AB fonksiyonel bir çerçevedir. Do-layısıyla bu 3. kimliği iyi tanımlamak gerekmektedir.

AB'yi üç şey çok tedirgin ediyor.

Bunlardan birincisi; Türk Nufusdur.70 milyonluk Türkiye ve Avrupa'da bulunan Türklerle beraber neredeyse 100 milyonluk bir Türk nüfus olacaktır. Bu Parlamenter sistemde daha fazla temsilci parlamenter göndermek anlamına gelecektir. Örneğin bir Almanya'dan, bir Danimarka'dan daha fazla parlamenteriniz olacaktır AB parlamentosunda. Bu durum AB üye ülkelerini ciddi olarak düşündürmektedir. Nüfusun çokluğu, dini ve kültürel etkileşim ve siyasi temsilde etkili olacaktır.

İkincisi; Türkiye'nin bir Tarım Ülkesi olmasıdır. Geçimi tarıma dayalı güney avrupa ülkeleri Türkiye'nin AB üyeliğini istememektedirler.

Üçüncüsü belki de en önemlisi; Türkiye'nin Müslüman bir ülke olması.11 Eylül sonrasında hız kazanmış fundamentalizmle mücadele bugün Avrupa'nın da gündemini işgal eden önemli bir meseledir.

ABD Türkiye'nin AB'ye girmesini istemektedir. Yukarıdan ABD yanlısı İngiltere ile Asya'ya/Ortadoğu'ya açılan tarafta yine ABD eksenindeki Türkiye'nin yer alması ABD açısından Avrupa'yı kıskaçla almak sayılacaktır.

AB totaliter, rafine ve merkeziyetçi birlikteliktir.

Türkiye AB'ye uyum sürecinde taahhütlerini yerine getirme konusunda samimi değildir.Birtakım yasal düzenlemeleri zorla yapmış olsa da uygulama açısından pek değişen bir şey olmamıştır.

Türkiye'nin AB'ye katılması için olumlu koşullar şunlardır:

1-Vizyon Sahibi olmak

2-Proje Üretmek

3-Örgütlü olmak ve İletişimi sağlamak

4-Nesne değil özne olmak

5-Dünyaya ilişkin Avrupa Birliği düşüncesini aşan ideallerin olması.

Saadet Partisi ve AKP, uyum yasaları çerçevesinde idamın kaldırılması konusunda İslâm Hukuku araştırması yapmışlar mıdır? Böyle bir karara katılmak için araştırma yapmaları ve buna uygun hareket etmeleri gerekmez miydi? İslâm Hukukunun hangi esasını, hangi kuralını esas alarak böyle bir karar vermişlerdir. Görülüyor ki bu yapılanlar son derece konjonktürel manipülasyonlardır.

AB'ye sadece işlevsel ve pragmatik bir bakış açısıyla yaklaşılabilir. Süreç bize fayda sağlayacaktır. AB'ye girişe ne tam kabul, ne tam red demiyorum. Unutulmamalıdır ki, Müslümanların tezi İslâm birliğidir.

Kazım SAĞLAM

Kopenhag kriterleri çok geniş kapsamlıdır. Bu kriterlerle toplumlar şekillendirilmeye çalışılıyor. Tarihimizde yer alan batılılaşma hareketlerinin sonuçları da göz önünde tutulması AB'ye giriş için İslâmi Kimliğinin tespiti ve korunması açısından önemlidir. AB içinde İslâm'ın da Hıristiyanlık gibi hayattan koparılması tehlikesi sözkonusudur.

Bir endişem var. O da AB'ye girdiğimizde geleneksel dini kesimler dini anlayışlarını muhafaza edeceklerdir. Ancak benim korkum, aydın tabakanın, aydın Müslümanların dini belirleyici bir kimlik olmaktan çıkaracaklarıdır.

Türkiye toplumu kendi iç hesaplaşmasını henüz giderememişken AB'ye vizyon sahibi olarak girmek mümkün değildir. Medeniyetimiz ilk defa Batı ile yüzyüze gelecektir.

Şunu söyleyebilirim ki; Avrupa Birliği ile birlikteliğimiz, ABD ve İsrail Birlikteliğinden daha ehvendir. ABD ve İsrail'in hegemonyacı politikalarının yanında olmaksızın AB'ye girmek, diğerlerinin safında yer almaktan iyidir.

Ancak, AB, Amerika'ya muhalif gibi görünse de menşei aynı olduğundan pek bir zıtlık sözkonusu değildir.

Şu var ki; Müslümanlar olarak kendi ayaklarımız üstünde durmamız şarttır. Tercih yapma durumunda kalmamaya çalışmamız gerekir. Yahudi ve Hıristiyanlar kendilerinden olmadığımız müddetçe bizden asla razı olmayacaklardır. Bu nedenle Müslümanların kendi aralarında birliktelik oluşturması elzemdir.

Mehmet PAMAK

AB'ye evetçi ya da hayırcı safına düşmeden kendi özgür yerimizde durarak özgür ölçü ve ilkelerimizle olaya yaklaşmalıyız. Bizler Müslüman'ız. Ne evet ne hayır deriz. Bizim başka bir hedefimiz vardır ve olmalıdır. O da İslâmi ümmet bilinci ile oluşturacağımız İslâm Birliğidir. Bizim ilkelerimiz ve kriterlerimiz Kopenhag Kriterleri ya da AİHM kararları, AİH Sözleşmeleri değildir. Bizim ilkelerimiz vahiydir. Kriterlerimiz Vahiydir.

Kuranın belirlediği insan tipi ve toplumu farklı, Batılı tip insan algısı farklıdır. AB ilkelerden taviz ve kimlikten soyutlanmadır.

Kürşat ATALAR

Müslümanların AB'yi çifte standartlı olarak görmelerini anlayamıyoruz. AB çifte standartlı falan değildir. Aksine AB bir standartlar birliğidir. Dolayısıyla kendinden olana başka türlü karar veriyor, bize gelince başka türlü karar veriyor gibi bir yanılığa düşmememiz gerekiyor. AİHM kendi standartlarına göre karar veriyor. AB birliğinin kriterlerine uymak ya da uymamak toplumların kendi tercihine kalan bir husustur.

AB değerlendirilirken ekonomik, siyasi ve sosyal hususlardan ziyade ideolojik unsurun ön plana çıkartılması gerekir.

Tanzimat'tan sonra meşruiyet olgusu İslâm'dan kayarak Batı Kültürüne dayanmaya başlamıştır. Muasır medeniyet hedefi meşruiyetin de kaynağını işaret etmektedir.

Müslümanlar bir vizyon kazanmak zorundadır. Ve eğer bir vizyon kazanacaklarsa, önce İslâmi Kavramları anlayacaklar. Ve bu kavramları kullanarak faaliyet yapacaklar. Aksi halde yapılan faaliyetlerle kazanılan başarılar İslâm'ın değil kullanılan kavramın ait olduğu toplumun başarısı olarak anılacaktır. İnsan hakları orijini bugün Batıya dayanmaktadır. Müslümanların bu düşünce ve sistem içinde elde ettikleri puanlar İslâm'a değil Batı düşüncesine yazılmaktadır. Örneğin Başörtüsü ile ilgili AİHM'den çıkacak olumlu bir kararın yansımaları yine Avrupa'ya yönelecek ve artı puan kazandıracaktır.

Şehmuz ÜLEK

Avrupa 11 Eylül'den sonra ABD'nin dümen suyuna girmiş ve İslâm'a karşı tutumu 28 Şubat süreci şekline bürünmüştür. Ayrıca Türkiye'de de bu durum 28 Şubatın aklılığının bazı kesimlerce ön plana çıkartılmasına vesile olmuştur.

28 Şubat süreci Türkiye'deki Müslümanları AB'ye doğru itelemiştir. Müslümanlar bugün 28 Şubat Türkiye'siyle AB arasında kararsız ve şaşkın bırakılmışlardır.

Kürtler ve sosyalistler Avrupa ülkelerinden destek görmüş, bu durum Müslümanlara hak arama yönünde örneklik teşkil etmiştir. Ancak Müslümanların umdukları koruma ve savunma elde edilememiş, Müslümanlar umdukları desteği bulamamışlardır.

Müslüman Kürtler, Müslüman Türklere oranla statükoya karşı daha fazla mücadele sergilemişlerdir.

İslâm'ın siyasallaşması sebebiyle ahlaki ve akidevi yapının bozulduğunu ileri süren bazı Müslüman aydınların, bugün AB'ne girişi sıcak görmesi büyük bir çelişkidir.

AB'ye girmezsek ABD ve İsrail eksenine gireriz düşüncesi, bir zamanlar ABD'ye yaklaşmazsak Komünist Rusya eksenine gireriz mantığından farksızdır.

Müslümanlar dünyayı Kopenhag Kriterlerine göre değerlendirmemelidirler.

Mustafa İSLÂMOĞLU

İslâm Avrupa karşılaşması Endülüs'le başlamıştır. Osmanlı İslâm'ın son vurucu gücü olmuştur. İnebahtı, Karlofça ve Pasarofça Osmanlıyı yıpratmıştır. Osmanlı fetih sürecinde kendini besleyememiş ve yenileyememiştir. Avrupa ile girilen ilişkiler sonucunda Tanzimat adlı gayri meşru bir çocuk dünyaya gelmiştir. Sonunda Osmanlı yıkılmış ve İslâm durdurulmuştur. Osmanlı'nın yıkılmasının en önemli sebeplerinden biri fetretti.

Hak ve özgürlükler ancak bedelle kazanılırsa kolayca kaybedilmez. Verilen hakların her an geri alınma tehlikesi vardır.

AB konusunda üç kesim vardır; yeşil ışıkçılar, kırmızı ışıkçılar ve sarı ışıkçılar. Yeşil ışıkçılar hiçbir araştırma ve itiraz söz konusu olmaksızın AB'ye girmeyi peşinen kabul edenlerdir.

Kırmızı ışıkçılar Ulusalıcı Kemalist ve Milliyetçi Müslümanlardır. Kemalistlerin AB'yi reddetme gerekçesi tamamen kendi statükolarını korumaya yöneliktir. Bu yüzden yanlarında reddiyetçi Müslümanlara yer vermek istemezler. Reddiyetçi Müslümanlar yıkımdan endişe etmektedirler ancak yıkılanın yerine yenisi gelmedi ki tekrar bir yıkım söz konusu olsun. Müslümanların dini, ahlaki yozlaşma endişesi yersizdir. Müslüman için Doğu-Batı kavramı yoktur ve muhatap insandır. Ayrıca İslâm'ın korunmaya hiç ihtiyacı yoktur. Sarı ışıkçılar eyyamcı ve kararsız tiplerdir.

Burada önemli olan ışığın rengi değil ışığı tutanlardır, yani kuklaya değil kuklacıya dikkat etmek gerekir. AB'ye giriş hususunda Müslümanlar taraf olmamış, fikirleri sorulmamıştır. Ancak Müslümanlar AB'ye giriş süreciyle birebir muhataptır. Bu tercihi anlaşılabilir buluyorum, kınamıyorum. Ama ideal ve hedeflere aykırıdır.

Batının beşte ikisi İslâm toprağıdır. Buralar bizi ilgilendirir.

AB bizim projemiz değildir. Müslümanların ideali İslâm Birliği olmalıdır. Buna hayal dersenez size Birinci ve İkinci Dünya savaşlarından sonra kurulan AB'yi hatırlatırım.

Süleyman ARSLANTAŞ

Avrupa Birliğini bir Hıristiyan kulübü olarak görenler var. Bunun aksini savunanlar da mevcut. Olayı siyah ve beyaz şeklinde değerlendirmek sağlıklı olmaz. AB, Roma Germen İmparatorluğunun bir yansıması şeklinde ortaya çıkmıştır. Avrupa bir yekun değildir. Farklı köken, kültür ve çıkarlar söz konusudur.

1980 döneminde Regan-Gorbaçov ilişkileri ABD'ye karşı Avrupa'nın tepkisini çekmiştir. AB'nin oluşumunda bu tepki önemlidir. Oluşumun sadece bir Hıristiyan birliği şeklinde değerlendirilmesi yanlıştır.

İslâm ülkeleriyle Avrupa'nın ilişkileri ABD'den daha sıcaktır. Bu ilişkinin bir boyutu ABD'ye tepkidir. Birçok Avrupalı düşünür Avrupa'nın bağımsız ve güçlü olduğu tezi üzerinde durmuştur. "Avrupa Avrupalıdır, ..."

Bugün Türkiye'yi seçilmişler değil atanmışlar yönetmektedir. Atanmışlar devleti değil, Kemalist ve laik rejimi koruma yönünde çaba sarf etmektedirler. Resmi ideoloji (devlet adı altında) rejimi koruma ve kollama çabası içerisindedir. Bireyin nesne olduğu bu düzende AB'ye giriş sistemin temellerini sarsacaktır.

AB'ye girişi hicrete benzetebiliriz. Asıl olan aidiyetin korunmasıdır. (Necaşi ve Mekke düzeni örnekleri...)

Müslümanlar Batılılaşma projesine rağmen kimliklerini hala muhafaza ediyor. Korkmamak lazım. Yüzleşmemiz lazım. Olaya işlevsel ve pragmatik yaklaşmak lazım.

Muharrem BALCI

Türkiye Cumhuriyeti köklü bir kokuşla Osmanlı'dan koptu. Ancak buna rağmen iki şeyden vazgeçilmemiştir. Devleti idare etme geleneği ve 1700'lü yıllarda başlayan Batılılaşma politikaları.

Başlangıçta Batılılaşma; yalnız Batılı devletlerle dönemin siyasi koşulları gereği bir takım ittifak arayışları ve buna uygun olarak da devlet teşkilatının yeni baştan örgütlenmesi olarak anlaşıldı ve uygulandı. Ancak daha sonraları Osmanlının gücünü kaybetmesi ve yeni cumhuriyet rejiminin kurulması ile tepeden inmece batılılaşma politikalarının sert ve katı bir biçimde uygulanması ile Batılılaşma İslâmi Kimlikten uzaklaşma ve Batı uygarlık dünyasına katılmak şeklini aldı. Böylelikle Batılılaşma politikası bir medeniyet problemine dönüştü.

İslâmcıların AB'ye yaklaşımlarının ne olması gerektiği konusunda fikir yürütürken bu tecrübe görmezden gelinemez.

Konunun ikinci kısmı; AB'nin niteliği ya da ne olduğudur. Öncelikle bilinmelidir ki; AB İkinci Dünya savaşı sonrası Avrupalı ulusları bir araya getirmek ve Sovyet Rusya'sına karşı bir blok oluşturmak amacı ile ABD tarafından desteklenerek kurulmuş bir birliktir. Katolik Hıristiyanlık temelli bir birliktir.

Yani baştan itibaren İslâm'ı içermeyen bir kimliktir. Ve bu kimlik yüzyıllar boyunca kendisini İslâm'a karşı olarak konumlandırmıştır.

Meselenin üçüncü kısmı Müslümanların AB'ye bakışlarının nasıl olacağıdır. Müslümanlar başlangıcından itibaren genel olarak Batılılaşma karşıtı bir tutum içinde olmuşlardır. Ancak 28 Şubat sonrasında yaşananlar Müslümanların Batı'ya ve AB'ye ilişkin düşüncelerinde önemli bir değişiklik yaratmıştır. Müslümanların AB'ye bakışını etkileyen bir diğer etken de ABD karşısında siyasi bir alternatif olarak AB'nin görülmesidir. Müslümanların gösterdiği her iki reflekste hatalı ve eksik niteliklere sahiptir.

Müslümanların AB süreci karşısında tutunacakları tek sağlam düşünce İslâmcılık düşüncesidir. Bu düşünce Müslümanlara kurtuluşun ancak İslâm'la birlikte mümkün olabileceğini hatırlatmakta, devleti ve toplumu İslâmi temeller üzerine yeniden inşa etmeleri konusunda mücadeleye davet etmektedir.

Sibel ERASLAN

(Sibel Eraslan duygusal ve gözyaşı dolu bir konuşma yaptı.)

(Başörtüsü mağdurları için AİHM'e yaptıkları müracaat için) Bugün Fırat ve Dicle arasında kaybedilen koyunları Strazbourg'da arıyoruz ve bu bize ağır geliyor.

Artık kullandığımız kelimeler tamamen Batı kültürünü yansıtıyor. Kullandığımız kelimeler düşüncelerimizi ve hayatımızı da değiştiriyor. Bir padişah resmini duvarına asan çocuğuma bu resmi neden astığını sorduğumda, "Kralın başındaki şapkadaki tüyün hoşuna gittiğini" söyledi. Neresini düzelteceğimi şaşırdım. Kral değil padişah, şapka değil kavuk, tüy değil tuğ.

(Muharrem Balcı konuşmasının başında aynı konuya değinerek bir hukukçunun “zulüm” yerine “insan hakkı ihlali” ibaresini kasten kullandığını belirtmesini eleştirmişti)

Kendimi ve başörtümü “modern kodlar” içinde savunduğum için üzülüyorum. Yalnızız ve çaresiziz. Umut göremiyorum. Başımızı koyacak bir omuz bulamıyoruz. Ravza-ı mutahharada peygamberimizin bizi kimlere emanet ettiğini sorguladım.

Aydınlar “hızlı ve pratik” değiller. Çok teorikler.

Abdurrahman Dilipak

Avrupa tek bir bütün değildir ve parça parçadır. Zamanında kendi toplumuna, kendi dindaşına bile zulüm etmiştir. Batıyı tanımlarken Yunan kültürünün, Akdeniz kültürünün... birbirinden ayrı kültürler olduğunu göz önünde tutmak gerekir. Bunlar birbirinden farklıdır. Avrupa'nın önceki durumu Hıristiyan karşıtı olmasıdır. Hıristiyanlık Avrupa insanının yapısını tamamen etkilememektedir. Din dışı gruplar ve ateistlerin sayısı az değildir. Bugün Avrupa'da 30 milyon Müslüman yaşamaktadır. Avrupa'nın nüfusu 330 milyondur. AB'ye girişte Müslüman nüfusun fazla olacağını ayrıca değerlendirmek gerek. Radikal Hıristiyanlar AB'ye girişimizi bir çatışma sebebi olarak bile görebilirler. Bunu bir armagedon olarak değerlendirenler bile var.

Avrupa Birliğinin kapsamı açık değildir. Bir çıkar birliğimidir yoksa nihai hedef olarak yek pare olmayı mı amaçlamaktadır bu belli değildir.

Batının ilkeleri değil çıkarları vardır. Avrupa çıkarı ölçüsünde Türkiye üyeliğini oylamayla kabul edebilir. Bu durumda önemli olan bizim ne yapmamız gerektiğidir. Kendi hedef ve stratejimizi ortaya koymadan bir şey yapmamız mümkün değildir. Ancak Türkiye'deki Müslümanların bugünkü düzeyleri, toplumsal yaşayışları ve hareket tarzları pek de iç açıcı mahiyette değildir. Bu sebeple gelin yeniden iman edelim “Ey iman edenler İman ediniz...”

“İman etmeden cennete giremezsiniz...” “Birbirinizi gerçekten sevmedikçe, iman etmiş sayılmazsınız...”

Burhan KAVUNCU

Avrupa'nın tarihine baktığımız zaman onların iyi niyetine dair bir şey göremiyoruz.

İrade ve mücadeleyi kırmaya yönelik projelere geçit vermemeliyiz.

Yaşasın şanlı İslâmi direnişimiz.

Mustafa KARAHASANOĞLU

AB Türkiye'ye karşı bir oyalama taktiği uygulamaktadır. 39 yıldır Türkiye'yi oyalıyorlar. Adaylığını kabul etmedikleri gibi ret de etmiyorlar. Çünkü reddederlerse bu sefer İslâm Ülkeleriyle veya Türki Cumhuriyetlerle Türkiye'nin yapacağı ittifaktan çekiniyorlar.

Türk vatandaşlarının yaşam tarzını değiştirdikten sonra Türkiye'nin üyeliğinin kabul edeceklerini beyan ediyorlar. Türkiye'de 3 kesim var. Laik kesimin yaşam tarzı AB üyesi ülkelerde-

ki yaşam tarzı ile aynı. Bu kesim her türlü tavize rağmen Türkiye'nin AB'ye girmesini istiyorlar.

Kemalistlerin ise Laiklerden yaşama tarzı olarak bir farkı yok. Ancak bunlar 80 yıldır nemalandıkları devlet imkânlarını kaybetmemek için AB'ye girmeyi desteklemiyorlar.

Muhafazakâr kesim ise 2 ye ayrılmış durumda. Bir kısmı AB'den medet umarken bir kısım ise yaşam biçimleri ve inançları gereği AB'den görecekları muameleyi Kemalistlerden gördükleri muameleden farklı görmüyorlar.

Rıdvan Kaya

(Ali Bulaç'ın idam konusundaki değerlendirmesine yanıt olarak) Türkiye Devlet Sistemi İslâm hükümlerinin cari olduğu bir sistem değildir. Böyle bir sistemde alınan idam kararlarının İslâmî açıdan meşruiyeti tartışmalıdır. Çeşitli ülkelerde de idam cezaları uygulanmaktadır. İslâm Düzeninin öngörmediği bir idam cinayetinden başka bir şey değildir.

Ayrıca bugün hapishanelerde idamla yargılanan ve hüküm giymiş yüzlerce Müslüman mevcut. İdam cezasının kaldırılmasına ilişkin verilen bu karar yapılabilecek en doğru işlerdir.

AB sürecine iki farklı yaklaşım söz konusu. Müslüman bakış açısından AB sürecine karşı çıkanların tezlerine ilkece katılmakla beraber, sorunun siyasi bir sorun olması bizi farklı bakış açıları geliştirmeye itiyor. Türkiye'nin AB süreci hâlihazırda Müslümanların lehine işliyor. Bunu görmek gerekir.